

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Zarasai | 1955 m. liepos mėn. 27 d. | Trečiadienis
Nr. 88(1206) | Kaina 15 kap.

Greičiau užbaigti šienapiūtę

Nepaprastai palanki šiemet buvo šienapiūtė. Ligi liepos 24 dienos buvo giedrios, saulėtos dienos. Tai sudarė galimumus sparčiai vykdyti šienavimą, laiku suvežti į kluonus bei sukrauti į kupektas aukštos kokybės šieną.

Eilė rajono kolūkių sumaniškai panaudojo palankias oro sąlygas. Iš pat pirmųjų šienavimo dienų jie įtraukė į darbą visus kolūkiečius, užtikrino, kad kiekvienas šienpiovys, kiekviena grėbėja bei vežikas įvykdytų bei viršytų dienas išdirbio normas. To išdavoje buvo užtikrinta šienavimo darbų sėkmė. Antai, liepos 25 dienai „30 metų komjaunimui“, „Pažangos“ kolūkiui pilnai baigė šienavimo darbus. Šiuose kolūkiuose 70–80 procentų viso nušienauto šieno bei dobių jau suvežta į daržines arba jau sukupetuota. Taip pat sėkmingai vykdo šienavimo darbus J. Žemaitės vardo, „Garbingo darbo“, „Lenino atminties“ kolūkiui.

Tačiau negalima nematyti, kad tokia padėtis yra ne visuose kolūkiuose. Dėl eilės kolūkių vadovų, žemės ūkio specialistų neatsakingos pažiūros į pašarų paruošimą visuomeniniams gyvuliams, šienapiūtė neleistinai uždelsta, praleistos palankiausios dienos šienavimui.

Ypatingą nerimą kelia šienapiūtės padėtis P. Cvirkos vardo kolūkyje. Šiame kolūkyje iš 210 ha pievų liepos 26 dienai buvo nušienauta vos 85 ha. Kame glūdi susidariusios nepakenčiamos padėties priežastis? Pirmiausia tame, kad kolūkio pirmininkas drg. Novodvorskas, žemės ūkio specialistas drg. Plučius nerūpestingai žiūrėjo į šienavimo darbų organizavimą, nesiėmė reikiamų priemonių visiems darbingiems kolūkiečiams įtraukti į darbą. Viena svarbiausių šienavimo darbų sužlugdymo priežasčių yra ir tai, kad kolūkio vadovai, ignoruodami vyriausybės nurodymą, atsisako taikyti materialinio skatinimo pri-

mones kolūkiečiams, užimtiems šienavimo darbuose. Iš čia ir rezultatas. Kolūkiečiai nenoriai eina šienauti, neišdirba normų, o moterys beveik visiškai nedalyvauja šienavimo darbuose. Argi reikia įrodinėti, kad kolūkio vadovų užimta pozicija apmokant kolūkiečių darbą yra žalinga, kad ji padaro didelį nuostolį visuomeniniam kolūkio ūkiui. Tokios pat neleistinai lėtų šienavimo tempų priežastys yra Čapajevovo vardo, Mičiurino vardo, Ždanovo vardo kolūkiuose.

Dabar prasidėjo ūkanotos, lietingos dienos. Tai žymiai apsunkina darbą. Bet tai jokiu būdu neturi sustabdyti šienavimo darbų. Reikia nedelsiant organizuoti šieno džiovimą ant žaiginių, užtikrinti, kad šienai išdžiūvus, jis tuojau būtų suvežamas į kluonus.

Darbas dabar pasidarė sudėtingesnis. Tai, vadinas, reikalauja iš kolūkio vadovų, partinių organizacijų pagerinti vadovavimą šienapiūtei, rūpestingiau organizuoti darbą. Reikia užtikrinti, kad dabar visi kolūkiečiai – vyrų, moterų, seniai ir paaugliai – dirbtų šienapiūteje, kad šienpiovės, arkliniai grėbliai ir kitas šieno sudorojimo inventorių būtų pilnai panaudojamas. Ypatingai svarbu teisingai taikyti materialinio paskatinimo priemones. Reikia užtikrinti, kad kiekviename kolūkyje kolūkiečiams būtų išduodama 10 procentų nušienauto ir suvežto į klojimus šieno. Tai žymiai padidins kolūkiečių darbo aktyvumą, leis greičiau užbaigti šienapiūtę.

Praslinks dar pora dienų ir prasidės derliaus nuėmimas, kuris pareikalaus mobilizuoti visas kolūkių jėgas ir priemones. Todėl uždavinys dabar yra tas, kad ligi derliaus nuėmimo pradžios visuose kolūkiuose pilnai būtų užbaigtas šienavimas. Į šio darbo užbaigimą turi būti nukreiptos visos kolūkių bei MTS jėgos.

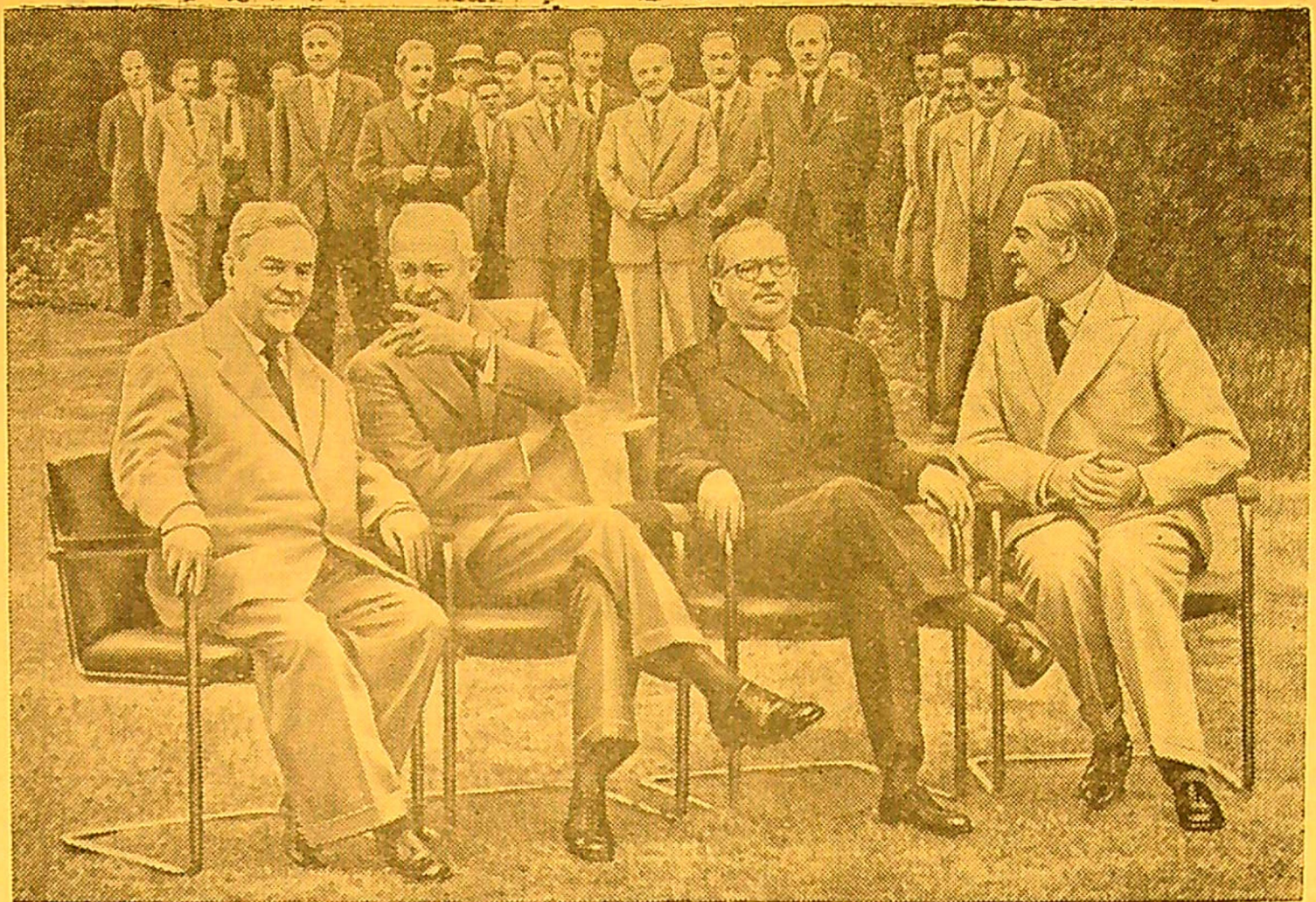
Naujas vadovas po Vilnių

Išėjo iš spaudos naujas vadovas po Vilniaus miestą. Nedideliame leidinyje yra trumpas miesto istorijos, jo revoliucinės praeities aprašymas, straipsnis apie Lietuvos sostinės atstatymą ir išvystymą, trumpi architektūros paminklų ir istorinių vietovių, susijusių su Lietuvos darbo žmonių kova už Tarybų valdžią, aprašymai.

Vadove yra kultūros švietimo įstaigų, teatrų, stadionų, viešbučių ir visuomeninio maitinimo įmonių, keleivinių kasų adresai, miesto transporto maršrutai ir miesto planas. Leidinys iliustruotas Vilniaus vaizdų fotonuotraukomis.

Vadovo tiražas – 30 tūkstančių egzempliorių.

(ELTA).

Prieš prasidedant Keturių valstybių vyriausybės vadovų Pasitarimo posėdžiui Ženevoje. Iš kairės į dešinę—TSRS Ministrų Tarybos pirmininkas N.A. Bulganinas, JAV prezidentas D. Eisenhoweris, Prancūzijos ministras pirmininkas E. Foras ir Anglijos ministras pirmininkas A. Idenas kalbasi prie Nactijų rūmų.

V. Savostjanovo nuotr.

(TASS).

Keturių valstybių vyriausybės vadovų Pasitarimas Baigiamasis posėdis

ŽENEVA, liepos 23 d. (TASS). Šiandien iš ryto ir dienos metu keturių valstybių vyriausybės vadovai turėjo siauros sudėties posėdį. Tuose posėdžiuose buvo svarstomos keturių valstybių vyriausybės vadovų direktyvos užsienio reikalų ministrams. Baigus svarstymą, kuris vyko bendradarbiavimo ir savitarpio supratimo dvasia, buvo priimtas suderintas nutarimas.

Prie posėdžio stalo užėmė vietas N. A. Bulganinas, D. Eisenhoweris, A. Idenas ir E. Foras, TSRS, JAV, Anglijos ir Prancūzijos delegacijų nariai, o taip pat keturių valstybių delegacijų patarėjai ir ekspertai.

Pirmininkaujantis E. Foras skelbia posėdį atidarytą. Jis

praneša, kad vyriausybės vadovai šiandien suderino vyriausybės vadovų direktyvas užsienio reikalų ministrams ir klausia pasitarimo dalyvių ar reikia perskaityti tų direktyvų tekstą, jau išdalintą visiems dalyvaujantiems pasitarime. Visi vyriausybės vadovai sutinka, kad nėra reikalo skaityti keturių valstybių vyriausybės vadovų direktyvas užsienio reikalų ministrams. Pirmininkaujantis skelbia, kad keturių valstybių vyriausybės vadovų direktyvos užsienio reikalų ministrams priimtos tokia redakcija, kokia jos buvo pateiktos vyriausybės vadovams baigiamajame posėdyje.

Pirmininkaujantis suteikia žodį delegacijos vadovams.

Pirmas kalba Anglijos delegacijos vadovas A. Idenas. Po to E. Foras suteikia žodį Tarybų Sąjungos delegacijos vadovui TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkui N. A. Bulganinui. N. A. Bulganinas skaito savo pareiškimo tekstą.

Po N. A. Bulganino kalbos pareiškimą daro Amerikos delegacijos vadovas JAV prezidentas D. Eisenhoweris.

Prieš uždarydamas baigiamąjį posėdį, E. Foras, kaip Prancūzijos delegacijos vadovas, kreipėsi pareiškimu į posėdyje dalyvaujančius vyriausybės vadovus ir delegacijų narius.

Po to E. Foras skelbia posėdį uždarytą.

(ELTA).

Karinio Jūrų Laivyno diena

Tarybinė laudis džiaugsmingai pažymėjo Karinio Jūrų Laivyno dieną. Mūsų Tėvynės sostinėje Maskvoje Chimku vandens saugykloje įvyko tradicinė vandens sporto šventė.

Vandens saugyklos krantai pavirto savotišku amfiteatru su šimtais tūkstančių žiūrovų. Šiltai sutinka žiūrovai senus jūrininkus—1905 metais įvykusio revoliucinio sukilimo šarvuotyje „Potiomkin“ dalyvius. Šventėje dalyvavo svečiai iš užsienio.

Centrinėje ložėje—Tarybų Sąjungos Maršalai A. M. Vasilevskis ir K. S. Moskalenko, admiralai S. G. Gorškovas, N. J. Basistas, N. I. Vinogradovas, L. A. Vladimirovskis, S. J. Zacharovas, G. I. Levčenko, TSKP MK sekretorius I. V. Kapitonovas, TSKP MMK sekretorius J. A. Furceva ir kiti.

Vidudienį įvyko kovinių

laivų paradas. Į Maskvą—penkių jūrų uostą—dalyvauti parade atplaukė povandeniniai laivai, šarvuoti kateriai, torpediniai kateriai, jūrų medžiotojai, minų traleriai.

Paradas baigtas. Orkestras atlieka Tarybų Sąjungos himną. Tuo pačiu metu karo laivai 21 artilerijos salve saliuotuoja Karinio Jūrų Laivyno dienos garbei.

Vandens sporto šventė prasidėjo sparčiųjų katerių plaukymu. Paskui juos viena po kitos nuplaukė irkluočių irklų varomos valtys. Ant jų užrašyta: „Novorosijskas—Maskva“, „Petrozavodskas—Maskva“, „Molotovas—Maskva“, „Novgorodas—Maskva“—maršrutų daug, jų negalima visų suminėti. Gausiais vandens keliais atplaukė į mūsų Tėvynės sostinę Maskvą Karinio Jūrų Laivyno dienos šventi apie 500 LDAALR pirminių organizacijų narių iš 50 miestų.

Nuostabiai atrodė šventėje parodytas masinis plaukymas.

Nespėjo nutilti plaukikams skirti plojimai, kai tribūnos ovacija sutiko povandeninį desantą. Prieš kelias minutes narsieji jūros pėstininkai su ginklu nusileido iš laivo, nuėjo dugnu su deguonies prietaisais ir pakilo į vandens stoties pirsą.

Po to įvyko Baltijos ir Šiaurės laivynų dainų ir šokių ansamblių koncertas.

Vandens sporto šventė, skirta TSRS Karinio Jūrų Laivyno dienai, pademonstravo puikų karinių jūrininkų ir sportininkų meistriškumą, jų puikų fizinį užsigrūdinimą.

TSRS Karinio Jūrų Laivyno dienos minėjimas taip pat įvyko Leningrade, Sevastopolyje, Taškente, Tbilisyje, Baku, Taline, Rygoje, Vladivostoke, Odesoje ir kituose šalies miestuose.

(TASS—ELTA).

Naujas TSRS liaudies ūkio pakilimas

Paskelbtas Centrinės statistikos valdybos prie TSRS Ministrų Tarybos pranešimas apie Valstybinio plano TSRS liaudies ūkiui išvystyti 1955 metams įvykdymo per pirmąjį pusmetį rezultatus. CSV pranešimas liudija apie naują TSRS liaudies ūkio pakilimą.

Šalies pramonė pirmojo pusmečio bendrosios produkcijos gamybos planą visumoje įvykdė 103 procentais. Kaip pažymima CSV pranešime, 1955 metų pirmajame pusmetyje buvo užtikrintas pramonės ir visų pirma sunkiosios pramonės — liaudies ūkio išvystymo pagrindas — tolesnis pakilimas. O TSRS visos pramonės bendroji produkcija 1955 metų pirmajame pusmetyje, palyginti su atitinkamu praeitų metų laikotarpiu, išaugo 12 procentų.

Penktuoju penkmečio planu buvo nustatyta, kad pramonės gamybos lygis 1955 metais turi viršyti 1950 metų lygį maždaug 70 procentų. Per metus laiko — nuo 1954 metų gegužės 1 d. iki 1955 metų gegužės 1 d. — pramonės gamybos apimtį viršijo 1950 metų lygį 71 procentu. Tuo būdu penktasis penkmečio planas pramonės gamybos bendrąją apimtį įvykdė pirmą kartą — iki 1955 metų gegužės 1 d., tai yra per 4 metus ir 4 mėnesius.

Pirmajame 1955 metų pusmetyje viršytas daugelio svarbiausių sunkiosios pramonės produkcijos rūšių planas. Virš pusmetinio plano pagaminta plataus vartojimo prekių. Tačiau kai kurios minėtų terijų neslėmė reikiamų priemonių atskirų pramonės produkcijos rūšių gamybos planui įvykdyti.

CSV pranešime pateiktami duomenys apie svarbiausių pramonės produkcijos rūšių gamybos augimą 1955 metų pirmajame pusmetyje palyginti su 1954 metų pirmoju pusmečiu.

Pažymima, kad pagerėjo įrengimų išnaudojimas pramonėje. Kartu nurodoma, kad daugelyje įmonių, pavyzdžiui, mašinų gamyklose, vis dar yra žymūs įrengimų prastovėjimai ir yra daug neveikiančių bei neįmontuotų įrengimų, kurių išnaudojimas įgalintų žymiai padidinti įmonių gamybinius pajėgumus.

Per praėjusį pusmetį įvykdytas pramonės produkcijos

savikainos sumažinimo planas. Savikaina per pusmetį sumažėjo, negalutiniais duomenimis, 3,8 procento. Tačiau, nors bendrai ir patenkinamai įvykdytas savikainos sumažinimo planas, didelis skaičius įmonių neįvykdo joms nustatytų savikainos sumažinimo užduočių. Daugelio pramonės produkcijos rūšių savikaina tebėra aukšta.

Sėkmingai vystomas žemės ūkis.

Kolūčiai, mašinų-traktorių stotys ir tarybiniai ūkiai sėkmingai atliko pavasario sėją. Vasarinių kultūrų šalyje pasėta 1955 metais daugiau, negu praeitais metais, 21 milijonu hektarų. Kviečių pasėlių plotas šiais metais padidėjo 11 milijonų hektarų. Kukurūzų iš viso pasėta 17,9 milijono hektarų, arba 13,6 milijono hektarų daugiau, negu praeitais metais.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimu „Dėl tolesnio dirvonų ir plėšinių įsisavinimo grūdų gamybai padidinti“ numatyta padidinti 1956 metais grūdinių ir kitų žemės ūkio kultūrų pasėlius naujai įsisavinamose žemėse iki 28–30 milijonų hektarų. Mašinų-traktorių stotys ir tarybiniai ūkiai 1954 metais ir pirmajame 1955 metų pusmetyje suarė daugiau kaip 26 milijonus hektarų plėšinių bei dirvonų, iš jų apsėta 20 milijonų hektarų vietoje 13 milijonų hektarų, pradžioje numatytų pagal planą 1955 metams.

Plėšinių ir dirvonų įsisavinimo rajonuose iki šių metų pavasario įkurta 300 naujų grūdų tarybinių ūkių, be 124 tarybinių ūkių, suorganizuotų 1954 metais.

Pirmajame 1955 metų pusmetyje žemės ūkis gavo daug žemės ūkio mašinų. Traktorių skaičius žemės ūkyje 1955 metų liepos 1 d. siekė daugiau kaip 1 milijoną 400 tūkstančių (skaičiuojant 15-jėgiais) ir grūdų kombainų — 350 tūkstančių vienetų.

Padidėjo gyvulininkystės produktų gamyba. Bendras produktyviųjų gyvulių skaičius šalyje visų kategorijų ūkiuose 1955 metų liepos 1 d., palyginti su 1954 metų liepos 1 d., padidėjo, preliminariniais duomenimis: karvių — 6 procentais ir avių — 6 procentais; kiaulių skaičius liko maždaug pernykščio lygio.

Pastaruoju metu nuveiktas

didelis darbas žemės ūkiui sustiprinti kvalifikuotais kadrais. Šiuo metu mašinų-traktorių stotyse yra aukštojo ir vidurinio specialaus mokslo direktorių apie 90 procentų, vyriausių inžinierių — 90 procentų, vyriausių agronomų — beveik 100 procentų ir mašinų-traktorių dirbtuvių vedėjų — apie 70 procentų.

Padidėjo geležinkelių, vandens ir automobilių transporto pervežimai, o valstybinių kapitalinių įdėjimų apimtį 1955 metų pirmajame pusmetyje sudarė 111 procentų, palyginti su 1954 metų pirmoju pusmečiu. Tačiau pusmetinis kapitalinių įdėjimų planas liaudies ūkyje visumoje įvykdytas 93 procentais.

1955 metų pirmajame pusmetyje buvo toliau plėčiama tarybinė prekyba. Užsienio prekybos srityje Tarybų Sąjunga 1955 metais toliau plėtė ekonominius ryšius su užsienio šalimis; šiuo metu Tarybų Sąjunga prekiauja su 58 užsienio valstybėmis.

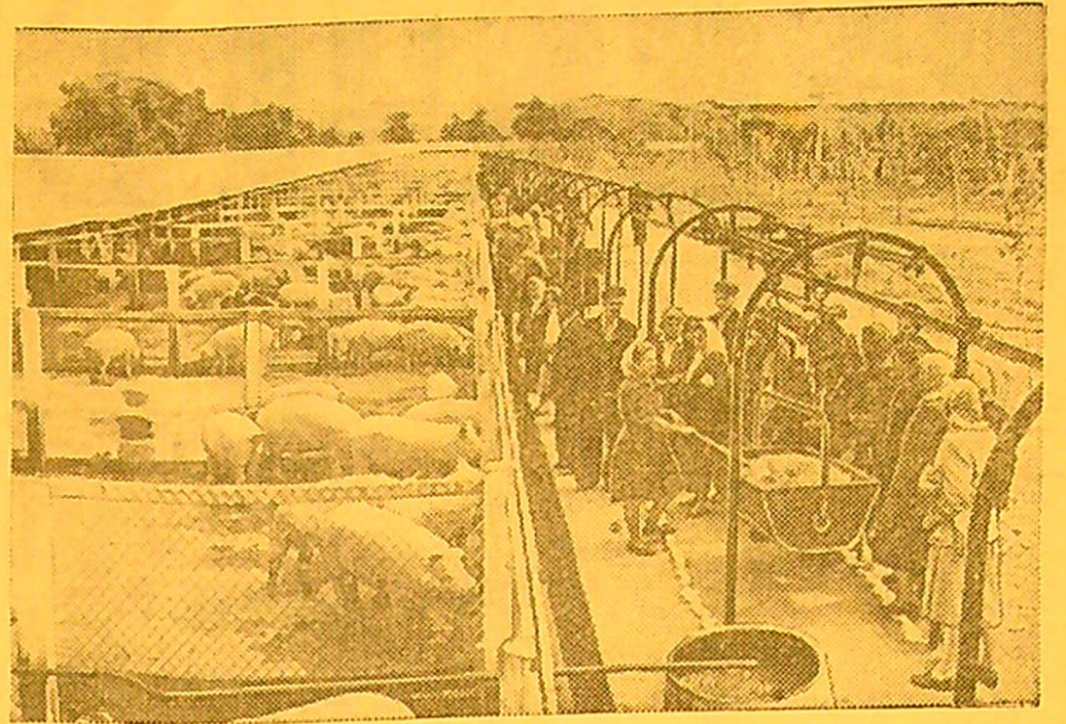
Bendras darbininkų bei tarnautojų skaičius liaudies ūkyje baigiantis 1955 metų pirmajam pusmečiui, palyginti su jų skaičiumi 1954 metų pirmojo pusmečio pabaigoje, padidėjo daugiau kaip vienu milijonu. Darbo našumas pirmajame 1955 metų pusmetyje, palyginti su atitinkamu praėjusių metų laikotarpiu, pakilo pramonėje 7 procentais ir statyboje 10 procentų.

Miestuose ir kaimo vietovėse toliau plito vidurinių mokyklų tinklas. Baigusiųjų vidurines mokyklas ir gavusių brandos atestatą skaičius šiais metais padidėjo, palyginti su praeitais metais, 25 procentais, o palyginti su 1950 metais — pusketvirto karto.

Aukštosios mokyklos ir technikumai šiais metais išleidžia, įskaitant neakivaizdininkus, daugiau kaip 640 tūkstančių jaunųjų specialistų, arba beveik 80 tūkstančių daugiau, negu praeitais metais.

Padidėjo 1955 metų pirmajame pusmetyje, palyginti su atitinkamu praeitų metų laikotarpiu, kino įrengimų skaičius ir pakilo kinoteatrų lankomumas. Išplėstas ligoninių, gimdymo namų, vaikų lopšelių ir darželių, sanatorių ir poilsio namų tinklas.

(TASS—ELTA).

STAVROPOLIO KRAŠTAS. Plačiai yra žinomi Krasnodaro krašto tarybinio ūkio „Vency-Zaria“ ir Stavropolio krašto Novo-Aleksandrovskio rajono Stalino vardo kolūkio laimėjimai auginant veislines stambiosios baltųjų veislės kiaules. Abu ūkiai — Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyviai. Jie palaiko glaudžius ryšius tarpusavyje, dažnai dalinasi darbo patyrimu.

Nuotraukoje: tarybinio ūkio „Vency-Zaria“ darbuotojai apžiūri Stalino vardo kolūkio penimųjų kiaulių stovyklą. (TASS—ELTA).

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Laikas susirūpinti

Daug knygų yra „30 metų komjaunimui“ kolūkio bibliotekoje. Čia galima rasti ir grožinės literatūros, ir daug knygų ir brošiūrų žemės ūkio klausimais. Bet ar kolūkiečiai jas skaito? Ne! Skaitytojai, norėdami pasiimti iš bibliotekos knygą, turi eiti net kelis kartus, nes bibliotekos durys dažniausiai būna užrakintos. O ką gi veikia bibliotekos vedėja drg. Beinoravičiūtė? Gal ji lankosi brigadose, leidžia ko-

vos lapelius, sieninį laikraštį, atlieka garsinį laikraščių skaitymą, organizuoja meninę saviveiklą? Irgi ne! Ji visai užmiršo apie savo pareigas, nusišalino nuo jų ir jaučiasi patenkinta.

Tačiau kolūkiečiai tuos nepatenkinti. Jie reikalauja, kad drg. Beinoravičiūtė pagaliau pradėtų sąžiningai dirbti.

J. Šakalys
„30 metų komjaunimui“
kolūkio sąskaitininkas

Komjaunuolių iniciatyva

Daug padeda šefuojamam „Raudonojo Spalio“ kolūkiui pirminės komjaunimo organizacijos prie miesto DŽDT vykdomojo komiteto nariai. Gausi 38 komjaunuolių jungianti pirminė organizacija prižiūri kukurūzus V laukininkystės brigadoje. Dageelis komjaunuolių įsipareigojo

išravėti ir išpurenti kukurūzus 0,5 ha plote. Komjaunuoliai Stokienė, Zagorskytė, Matusevičius ir kiti jau atliko pirmąjį išravėjimą ir tarpelių purenimą.

Gražiai auga darbščių komjaunuolių rankų prižiūrimi kukurūzai.

J. Kanapeckas

Gera prižiūri daržus

Gražiai auga Ždanovo vardo kolūkio IV laukininkystės brigados daržai. Daržininkystės grandies nariai, vadovaujant grandininkei drg. Neze-

movai, paskutinėmis dienomis apkaupė šakniavaisius ir papildomai patręšė juos mineralinėmis trąšomis.

F. Pelanis

Pajamos iš žuvininkystės

Dideles pajamas iš žuvininkystės šiais metais numatė gauti Marytės Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės nariai. Per pirmąjį ir antrąjį šių metų ketvirčius žuvininkystės brigada, vadovauja-

ma brigadininko Juozo Rūkštelės, sugavo virš plano daugiau 1000 kilogramų žuvis. Iš žuvininkystės kolūkis jau gavo 7.000 rublių pajamų.

P. Kanevičius

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Kur ieškoti laiškinių?“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo išspausdinta liepos mėn. 1 d. „Pergalės“ laikraštyje. Joje buvo nurodyta, kad Kalinino vardo žemės ūkio artelės V laukininkystės brigados laiškinių Boguslauskaitės blogai atlieka savo darbą, spaudą pristato

pavėluotai, dažnai už ją korespondencijas išnešioja mažamečiai vaikai.

Kolūkio valdyba pranešė redakcijai, kad laiškinių Boguslauskaitės darbas buvo apsvarstytas valdybos posėdyje ir ji perspėta.

Dainų šventė Vilniuje, skirta Tarybų valdžios Lietuvoje 15-osioms metinėms. NUOTRAUKOJE: dainuoja jungtinis choras.

L. Meinerto nuotr.

(ELTA).

Iki derliaus nuėmimo pradėios kiekviename kolūkyje užbaigti šienapiūtę!

Sąlygos vienodos — rezultatai skirtingi

Palankios sąlygos sudarė šias visas galimybes laiku nuimti ir tinkamai sudoroti šieną, dobilus bei kitas sėtinės žoles. Pilnai išnaudoti palankias oro sąlygas, Marytės Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės III laukininkystės brigados nariai kasdien vis labiau spartina šienapiūtės tempus. Brigadoje nušienauti ir suvežti į kluonus visi dobilai. Sparčiai vyksta pievų šienavimas. Iš 90 ha esamų pievų brigadoje nušienauta daugiau kaip 70 ha. Nuo 55 ha šienas suvežtas ir sukrautas į kluonus.

Tokie rezultatai vykstant šienapiūtę atsiekti geros darbo organizacijos dėka. Šienapiūtės darbuose čia dalyvauja visi darbingi kolūkiečiai, paugliai bei seneliai. Kad užtikrintų spartesnę šienapiūtės darbų eigą, brigadininkas P. Dombrovas kolūkiečiams paskirstė atskirus pievų masyvus. To dėka kolūkiečių tarpe išsivystė platus socialistinis lenktyniavimas už išdirbio normų įvykdymą ir viršijimą. Į pirmaujančių eiles iškilo J. Balsys, F. Sinkevičius, A. Cičėnas, E. Gaigalytė, O. Balsienė ir kiti kolūkiečiai, kurie išdirbio normą įvykdė 130–150 procentų. Didelę reikšmę spartesnei šienapiūtės darbų eigai turėjo 10 proc. nušienauto ir išdžiovinto šieno išdavimas dirbantiems prie šienapiūtės kolūkiečiams. Šios brigados nariai šienapiūtės darbus numatė užbaigti per artimiausias dienas.

Deja, to negalima pasakyti apie antrąją laukininkystės brigadą, kuriai vadovauja brigadininkas K. Kotovas. Čia šienapiūtės darbai neįsisilina vilkinami. Iki šiol brigadoje nenušienauta nė pusė esamų pievų. Uždelstamas ir nušien-

nauto šieno vežimas į kluonus.

Kodėl antroji laukininkystės brigada atsilieka vykstant šienapiūtės darbus? Juk sąlygos tos pačios kaip ir III brigadoje, o atskirais atvejais net ir geresnės, nes darbo jėgos čia žymiai daugiau. Jeiigu III brigadoje kiekvieną dieną gali dirbti ir dirba 7–8 šienpioviai, tai II laukininkystės brigadoje — 10–11 šienpiovių. Bet ne darbo jėgos trūkumas yra atsilikimo priežastis. Štai III laukininkystės brigadoje šienpioviai nušienauja po 70–80 arų, tuo tarpu II brigadoje — po 30–35 arus. Taip yra todėl, kad trečiosios brigados nariai į darbą ateina 5–6 valandą ryto ir dirba iki 10–11 valandos vakaro, o II brigadoje darbas pradedamas tik 8–9 valandą ir, padirbėję kelias valandas, kolūkiečiai vėl išsiskirsto į namus. Tai ir yra šienapiūtės darbų vilkinimo antroje laukininkystės brigadoje priežastis.

Be to, II laukininkystės brigados brigadininkas drg. K. Kotovas, kad lengviau būtų jam apskaičiuoti darbdienius, kolūkiečius siunčia dirbti į vieną pievų masyvą ir tuo būdu visą atliktą darbą dalija visiems lygiomis dalimis. Aišku, šitokia lygiava apskaičiuojant darbdienius neįgaliai atsiliepa darbo našumui, kolūkiečių suinteresuotumui didinti išdirbį.

II laukininkystės brigadoje yra visos galimybės greitai laiku užbaigti šienapiūtę. Reikia tik užtikrinti, kad visi kolūkiečiai dalyvautų šienapiūtės darbuose, kad jie kiekvieną dieną įvykdytų ir viršytų išdirbio normas.

M. Rėpša

PRANEŠIMAS

apie šienapiūtės ir šieno suvežimo eigą rajono kolūkiuose 1955 m. liepos 25 d.

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Plano įvykdymas proc.		
		Nušienauta pievų	Nušienauta sėtinių žolių	Suvežta ir sukupe-tuota šien.
1.	„30 metų komjaunimui“	įvykd.	52,6	70,7
2.	„Pažangos“	įvykd.	36,8	80,2
3.	J. Žemaitės vardo	91,1	7,1	61,5
4.	Stalino vardo	87,1	47,6	51,0
5.	„Garbingo darbo“	86,9	91,2	75,3
6.	„Lenino atminties“	85,0	58,2	66,0
7.	„Tarybų Lietuvos“	81,5	46,5	64,4
8.	„Naujo gyvenimo“	79,5	52,5	70,0
9.	Kalinino vardo	76,7	44,2	55,9
10.	„Pirmūno“	74,4	27,5	60,3
11.	„Bolševiko“	72,7	40,8	47,9
12.	M. Melnikaitės vardo	65,4	54,9	47,3
13.	Ždanovo vardo	60,0	26,4	43,4
14.	Mičiurino vardo	59,0	22,4	40,1
15.	„Raudonojo Spalio“	57,8	27,5	37,2
16.	Čapajovo vardo	52,6	88,6	50,3
17.	P. Cvirkos vardo*)	28,0	55,3	15,0

*) Daviniai 20 d.

MTS direkcija

Šienapiūtė baigta

V laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko G. Borisovo, viena pirmųjų J. Žemaitės vardo žemės ūkio artelėje baigė natūralinių pievų ir sėtinių žolių plovimą. Šienas nuo 55 ha pievų ir dobilai jau suvežti ir sukrauti į kluonus. Kolūkiečiai Nikitinas, Vyšniauskas ir kiti vežant šieną dienos išdirbio normą viršijo 40–60 procentų.

P. Karpavičius

Baigė šienauti pievas Stalino vardo kolūkio I laukininkystės brigada. Nuo 30 ha šienas yra suvežtas į kluonus. Laukininkystės brigados brigadininkas Minkevičius ir kolūkiečiai deda visas jėgas, kad kuo sparčiau užbaigtų šieno vežimą į kluonus.

A. Mickus

Kodėl kolūkis liko paskutinėje vietoje?

Jau praėjo daugiau kaip trys savaitės, kai visos Petro Cvirkos vardo kolūkio laukininkystės brigados pradėjo šienapiūtės darbus. Jei per dieną kiekvienoje iš 3 brigadų būtų nušienaujama nors po 3 hektarus pievų, tai iki šiol kolūkis šienapiūtę jau būtų užbaigęs. O per dieną nušienauti 3 ha pievų yra jėgų kiekvienoje brigadoje. Net ir III brigadoje, kurioje priskaitoma mažiausiai žmonių, 6–7 šienpiovius galima išskirti kasdien.

Pažvelkime tačiau, kaip gi kolūkyje vyksta šienapiūtė? Kelia nusistebėjimą, kad liepos 26 d. iš esamų 210 ha pievų kolūkyje nušienauta tik 85 ha.

Tad kame gi vėžlio žingsniais vykstančio lankų šienavimo priežastis?

O ši priežastis aiškiai iškyla pažvelgus į šienautojų darbą. Negalima sakyti, kad

kolūkiečiai neišeitę į darbą. Ne. Štai, pavyzdžiui, II laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja drg. Maleckas, kasdien šienauja 6–8 vyrų. Bet suvedus dienos darbo rezultatus, pasirodo, kad į dieną jie nupiauna ne daugiau kaip 2 ha pievų. Tą patį galima pasakyti ir apie kitų brigadų šienpiovius. Visame kolūkyje į dieną nušienaujama tik 4–5 hektarai lankų.

—Kolūkio vadovai iš mūsų tyčiojasi, — skundžiasi šienpioviai. — Prieš šienapiūtę žadėjo 10-tą procentą pagaminto šieno duoti mums, bet iki šiol negavome nė glėbio. Dabar gi kolūkio pirmininkas įtikinėja, kad šieną duos užbaigus šienapiūtę, arba duos nusišienauti blogesnes lankas. Tačiau, matyti, kad bus taip, kaip pernai: kas mažiau dalyvavo šienapiūtėje — tas prisišienavo

sau pakankamai, o kas šienavime dirbo sąžiningai, tas vos vežimą — kitą parsivežė.

Ar tik ne ta yra pagrindinė atsilikimo priežastis, kad kolūkio vadovai ignoruoja materialinio paskatinimo priemones, kad neišduoda kolūkiečiams vyriausybės rekomenduotą nušienauto šieno dalį? Kolūkyje taip pat nesimama jokių priemonių kolūkiečių darbo aktyvumui pakelti, apleistas politinis darbas, nevystomas socialistinis lenktyniavimas kolūkiečių tarpe. Daugelis kolūkiečių net nežino, kiek jie išdirbo darbdienių šienapiūtėje.

Su tokia padėtimi reikalinga nedelsiant baigti. Kolūkyje yra visos galimybės artimiausiu laiku nušienauti visas pievas, apsirūpinti pakankamu gero šieno kiekiu. Ir tas galimybes reikia išnaudoti.

V. Daunoras

Kaip įrengti siloso tranšėjas

Respublikos kolūkiai šiame didžiulius plotus užsėjo vertinga pašarine ir grūdine kultūra — kukurūzais. Rudenį kukurūzų stiebai ir lapai bus raugiami silosui, o burbuolės — konservuojamos koncentruotam pašarui. Siekdami tinkamai paruošti gyvuliams žiemai vertingą pašarą, daugelis kolūkių plačiai vykdo siloso tranšėjų ir duobių statybą. Daugelyje vietų statybai panaudojamos pigios vietinės statybinės medžiagos — akmenys, kalkės, miško medžiaga ir kt.

Siloso tranšėjų dydis ir medžiagos tranšėjų sienelėms aptaisyti parenkami priklausomai nuo vietos sąlygų, nuo numatomo derliaus. Skaičiuojama, kad vidutiniškai iš kiekvieno hektaro bus gauta apie 30 tonų kukurūzų, ir 30 procentų šio derliaus sudarys burbuolės. Jeiigu kolūkis pasodino kukurūzus 100 hektarų plote, tranšėjas reikia statyti burbuolėms silosuoti 900 tonų talpos, o stiebams ir lapams užraugti — 2.100 tonų talpos. Kadangi vienai tonai

burbuolių užkonservuoti reikia 1,25 kubinio metro, o žaliajai masei — 1,7 kubinio metro talpos, siloso įrenginių tokiam kolūkiui reikėtų pastatyti burbuolėms bendros 1.125 kubinių metrų talpos tranšėjas, arba dvi sudvejintas sekcijines tranšėjas, kiekvieną 500 kubinių metrų talpos. Žaliajai masei teks pastatyti 3.570 kubinių metrų talpos tranšėjas, arba 14 tranšėjų, kurių kiekviena būtų 250 kubinių metrų talpos.

Siloso įrenginiams statyti turi būti parinkta tinkama aikštelė, kiek galima arčiau gyvulininkystės pastatų. Burbuolėms tranšėjas reikia statyti prie kiauulidžių, žaliajai masei — prie karvidžių. Aikštelė turi būti sausoje, neužliejamoje vietoje. Kad į tranšėjas nepatektų srutos, tranšėjas būtina įrengti pakilėnėse vietose. Į jas jokių būdu neturi patekti podirvio vanduo. Dugnas turi būti mažiausiai pusė metro aukščiau podirvio vandens lygio.

Tokiu būdu nuo podirvio vandens lygio priklausau, ko-

kiu gilumu galima kasti tranšėjas. Paprastai tranšėjos kasamos pusantro-du metrus į žemę. Tokiais atvejais tranšėjos aukštis yra vienas metras virš žemės, ir bendras gilumas — 2,5-3 metrai. Žemių, išimty kasant tranšėjas, pakanka kyšančioms virš žemės sienelėms užpilti, kad silosas būtų apsaugotas nuo šalčio. Kad į tranšėją nepakliūtų iš viršaus vanduo, žemės paviršius apie siloso talpyklą išlyginamas padarant nuolydžius, ir aplinkui iškasamas griovelis. Sukrovus silosą, tranšėja uždengiama sunarstomu stogu, padarytu iš tolio apkaltų skydų.

Kukurūzų burbuolėms silosuoti rekomenduojama įrengti apskritas arba šešialkampes duobes. Jų gylis turi būti nemažesnis kaip 2,5-3 metrai ir jose turi tilpti 15-25 tonos burbuolių. Galima taip pat naudoti tranšėjas, padalintas pertvaromis į sekcijas, kiekvienoje kurių taip pat tilptų nuo 15 — iki 25 tonų burbuolių. Tokios tranšėjos gali būti statomos vien-

gubos, tačiau labiau ekonomiškai kukurūzų burbuolėms silosuoti yra sudvejintos sekcijinės tranšėjos.

Pažangiausias būdas tranšėjoms statyti yra surenkamųjų gelžbetoninių plokščių naudojimas. Tokių tranšėjų sienelių detalės iš anksto paruošiamos ir, iškasus atitinkamo dydžio tranšėjos duobę, greitai sumontuojamos. Šio tipo tranšėjos elementus jau gamina kolūkiams Vilniaus, Kauno, Šiaulių ir kiti statybos trestai.

Paprastai medžiaga tranšėjos sienelėms parenkama priklausomai nuo to, koks statybos vietoje yra gruntas. Jeiigu gruntas yra birus (pavyzdžiui, smėlis), sienelės turi būti statomos tvirtesnės.

Tranšėjos sienelės gali būti mūrijamos iš gerai apdegusių raudonų plytų arba lauko akmenų, statomos iš akmenbetonio, lentų ir surenkamųjų gelžbetoninių detalių.

Mūrijant tranšėjas iš plytų, geriausiai naudoti gerai išdegtas, sukepusias plytas. Šiam tikslui galima naudoti nemažiau kaip „75“ markės plytas, kitaip jos neišlaikys

šalčio ir drėgmės. Tranšėjoms mūryti netinka silikatinės arba daugiaskalės raudonos plytos. Labai gera medžiaga yra bituko plytos.

Mūrijant tranšėjos sienelės iš akmenų, patartina naudoti tik kampuotos formos pakankamo atsparumo akmenis. Juos galima gauti suskaldant arba susprogdinant ridulius. Tik naudojant kampuotos formos akmenis galima taisyklingai mūryti sienas.

Skiedinys mūrijimui parenkamas priklausomai nuo reikiamo sienelių atsparumo. Tvirtuose gruntuose šoninės tranšėjos sienelės nėra žemių slegiamos, todėl čia tinka kalkių-smėlio skiedinys, kuris paruošiamas sumaišant vieną dalį kalkių tešlos ir 3 dalis smėlio. Naudotinas taip pat cemento, molio (arba kalkių) ir smėlio skiedinys. Sudarant šį skiedinį imama viena dalis cemento, 1,1 dalies gerai išminkyto molio tešlos ir 8 dalys smėlio. Arba, kitaip tariant, imamas vienas kubinis metras smėlio, 3 maišukai cemento ir 120 litrų molio tešlos.

(Pabaiga 4 pusl.)

Nepalikti linų pasėlių be priežiūros

Linininkystė—svarbus kolūkio piniginių pajamų šaltinis. Tą vaizdžiai patvirtino respublikos priešakinių kolūkių patyrimas. Pavyzdžiui, Linkuvos rajono „Pergalės“ kolūkis praėjusiais metais linus augino 99 ha plote. Linų pasėliai buvo tinkamai prižiūrėti. Suvedus ūkinių metų rezultatus, pasirodė, kad bendros kolūkio pajamos sudarė 1.939.000 rublių, jų tarpe iš linininkystės gauta 1.001.643 rubliai. Tokiu būdu vienas linų pasėlių hektaras kolūkiui davė daugiau kaip po 10.000 rublių pajamų.

Palankias linų auginimo sąlygas turi ir mūsų rajono Kalinino vardo kolūkis. Praėjusiais metais jame buvo pasėta 43,5 hektaro linų. Tačiau realizavus linus kolūkis gavo tik 16.917 rublių, kas sudaro vos po 420 rublių iš 1 hektaro.

Kame gi glūdi priežastis? Kodėl gi linai—pajamingiausia kultūra—Kalinino vardo kolūkyje duoda taip mažai pelno?

Pasirodo, kad svarbiausia

priežastis yra tame, kad nevykdoma linų pasėlių priežiūra. Pasėja linus—tuo ir baigia darbą su jais. O linai—priežiūros reikalaujanti kultūra ir aukštą derlių galima gauti tik tuomet, kai jie bus papildomai patręšti, laiku nuarvėti.

Štai, ir šįmet kolūkyje pasėta 40 hektarų linų, bet tolimesne linų pasėlių priežiūra nesirūpinama. Linai užžėlę piktžolėmis, o apie ravėjimą ir negalvojama, kadangi net nėra sudarytų linų auginimo grandžių.

Kolūkio vadovai į visa tai žiūri pro pirštus. Jie jau susitaikė su tokia padėtimi. Tačiau linus dar galima būtų išgelbėti nuo pražūties, jeigu artimiausiu laiku būtų atliktas jų ravėjimas bei papildomas tręšimas. Būtina kolūkio valdybai, laukininkystės brigadų brigadininkams ir agronomui drg. Saliklytei užtikrinti artimiausiu laiku rūpestingą linų priežiūrą, kas padės išauginti aukštą derlių ir gauti dideles pinigines pajamas.

G. Narutis

Moksleiviai atostogų metu

Degučių septynmetės mokyklos Nr.1 mokiniai Ždanovo vardo kolūkiui augina 1 ha plote kukurūzus. Kukurūzai visame moksleivių prižiūrimame plote vešliai auga. Dabar jie nuravimi jau antrą kartą. Gerai dirba kukurūzų lauke mokiniai M. Rėmaitė, D. Leputė, P. Norkūnas, J. Ragulskas.

F. Čizikas
V. Guogienė

Daug padeda J. Žemaitės vardo kolūkiui atostogaujantieji moksleiviai. Mokiniai E.

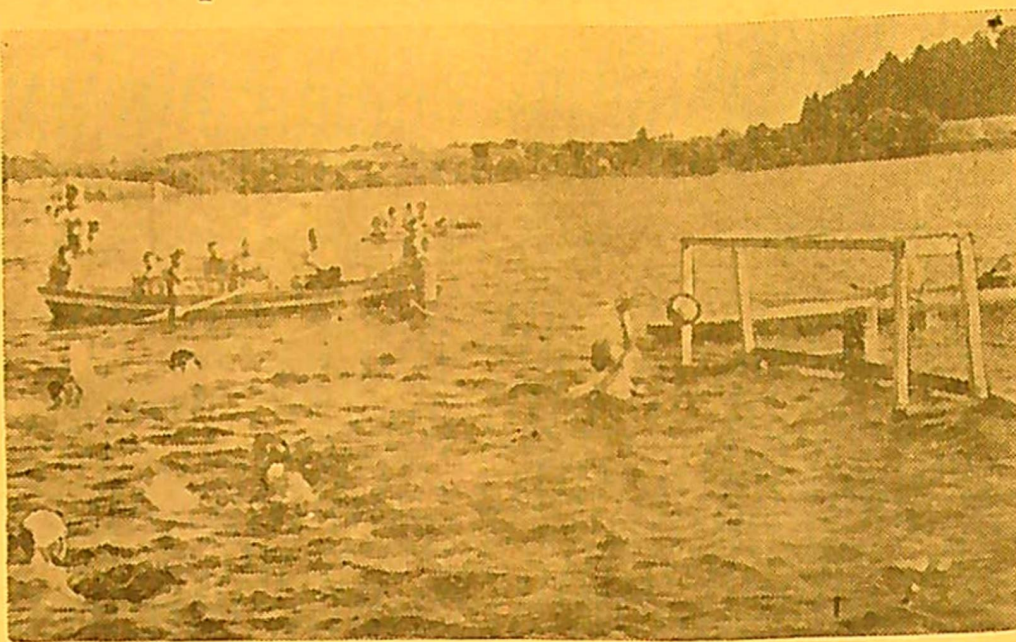
Šablinskaitė, O. Vaitonytė, S. Timofejevas, J. Popovas aktyviai dalyvauja šienapūtėje, silosavimo darbuose.

P. Beržinis

Naudingai praleidžia atostogas Girsčių septynmetės mokyklos mokiniai, dirbdami gimtajame Kalinino vardo kolūkyje. Kolūkiečiai džiaugiasi, matydami kukurūzų laukuose dažnai betriūsančius darbščius mokinius. Per vieną dieną jie išravėjo 1 ha plotą.

S. Norkūnytė

Respublikinės vandensvydžio pirmenybės

Miesto plaukymo bėseine.

Nuotraukoje: momentas iš susitikimo tarp Kauno pirmos ir antros vyrų vandensvydininkų komandų.
M. Deičo nuotr.

Šių metų liepos mėnesio 20—24 dienomis Zarasų bėseine vyko respublikinės vandensvydžio pirmenybės. Pirmenybėse dalyvavo jaunių ir vyrų komandos, kurios atstovavo Vilniaus, Kauno, Klaipėdos miestams, Vilkijos, Kaišiadorių ir Zarasų rajonams. Pirmenybes pradėjo Vilniaus ir Zarasų jaunių komandos. Nugalėtojais tapo zarasiečiai, laimėję susitikimą santykiu 7:0. Su įdomumu žiūrovai stebėjo Kauno ir Klaipėdos miestų vandensvydininkų susitikimą. Pergalę santykiu 7:1 iškovojo Kauno jaunių komanda.

Mažiau įdomus buvo Vilniaus ir Vilkijos vyrų komandų susitikimas, kuris baigėsi santykiu 17:2 vilniečių naudai.

Sekantis susitikimas buvo tarp Kauno I ir II vyrų komandų. Jo rezultatas—12:0 pirmos komandos naudai.

Pirmenybės tą dieną buvo užbaigtos susitikimu tarp Zarasų ir Kaišiadorių vyrų ko-

mandų. Pergalę atiteko kaišiadoriečiams.

Antrąją dieną vyko atkaklios varžybos tarp jaunių komandų. Pirmieji susitiko Zarasų ir Klaipėdos plaukikai. Zarasiečiai parodė aukštą meistriškumą, laimėję susitikimą santykiu 12:0. Toliau žiūrovai stebėjo Kauno ir Vilniaus miestų vandensvydininkų susitikimą, kurį laimėjo kauniečiai santykiu 9:2.

Tą pačią dieną atkakliai kovojo Vilniaus ir Kauno II vyrų komandos. Pergalę atiteko kauniečiams santykiu 12:1. Taip pat Kauno I vyrų komanda laimėjo susitikimą su zarasiečiais santykiu 15:0.

Vilniaus ir Kaišiadorių komandų susitikimo nugalėtojais išėjo Vilniaus sportininkai rezultatu 6:4.

Liepos 22 dieną vėl užvirė atkakli kova tarp vandensvydininkų. Susitiko Kauno ir Zarasų miestų jaunių komandos. Nežiūrint zarasiečių

pasipriešinimo, pergalę pastėkė kauniečiai santykiu 7:4. Po to susitiko Vilniaus ir Klaipėdos sportininkai. Susitikimas baigėsi rezultatu 6:3 Vilniaus miesto jaunių komandos naudai.

Tokiu būdu paaiškėjo jaunių komandų nugalėtojai. Komandos vietomis pasiskirstė sekančiai: Kauno jaunių komanda iškovojo pirmąją vietą, Zarasų—antrąją, trečioji ir ketvirtoji vietos atiteko Vilniaus ir Klaipėdos sportininkams.

Liepos 23 d. susitiko vyrų vandensvydžio komandos. Pirmieji varžėsi Kauno I komandos ir Vilniaus miesto vandensvydininkai. Pranašesni pasirodo kauniečiai, įveikę priešininką santykiu 16:0. Pasekme 7:2 Kaišiadorių vandensvydininkai nugalė vilkijiečius, o Kauno II vandensvydininkų komanda rezultatu 12:0 užbaigia susitikimą su mūsų miesto sportininkais.

Paskutinįją varžybų dieną susitiko Kauno miesto II komanda su Kaišiadorių vandensvydininkais ir Vilkijos vandens sporto mėgėjai su Kauno II komandos vandensvydininkais.

Suvedus paskutiniųjų dviejų vandensvydžio varžybų dienų rezultatus paaiškėjo, kad pirmąją vietą respublikoje iškovojo Kauno I komandos vandensvydininkai, antroji vieta atiteko Vilniaus sportininkams. Zarasų vyrų vandensvydžio komanda, neįvertinusi reikiama nuolatinių treniruočių svarbos, užėmė paskutinįją—VI vietą.

A. Volkovas
varžybų teisėjas

Kaip įrengti siloso tranšėjas

(Pabaiga)

Pertvaroms tarp tranšėjos sekcijų ir tranšėjos šoninėms sienelėms mūryti birtuose gruntuose naudojamas žymiai atsparesnis skiedinys—viena dalis cemento, 0,4 dalies kalkių arba molio tešlos ir 5 dalys smėlio (pavyzdžiui, kubinis metras smėlio, 5 maišukai cemento ir 80—100 litrų kalkių arba molio tešlos).

Tranšėjos pertvaros mūrijamos iš gerai išdegtų, atsparių drėgmei ir šalčiui raudonų plytų. Jų apatinės dalies 62 centimetrai sutvirtinami 6 milimetrų skersmens armatūrine geležimi. Į kiekvieną siūlę dedama po du strypus. Birtuose gruntuose panašiai sutvirtinamos ir išorinės tranšėjos sienelės. Čia vidinė armatūra dedama per visą sienelės ilgį, o išorinė—dviejų metrų ilgio gabalais—simetriškai priešais skersines pertvaras. Akmens mūro pertvarų apatinė dalis mūrijama iš betono markės „100“. Vienam kubiniam metrui žvyro čia imama 4,5 maišelio cemento.

Tranšėjų sienelės galima daryti iš lauko akmens ir betono.

Išmūrijus tranšėjos apdarą iš plytų, iš lauko pusės daromos užtvartos iš riebaus minkyto molio. Užtvartų storis siekia 15—20 centimetrų. Jos suplukiamos mūrijant sienas.

Tranšėjos danga paprastai daroma šitaip: ant grunto dedama 15—20 centimetrų storio gerai suplukto molio sluoksnis, virš jo dedama 6 centimetrai betono arba mūrijamos gerai apdegtos plytos cemento skiediniu. Dugnas būtina turi turėti nuolydį į sekcijos vidų.

Tranšėjos sienelės, pertvaros ir dugnas ištinuojami cemento skiediniu. Imama viena tūrio dalis geros rūšies cemento (markė nemažesnė kaip „400“) ir 3 tūrio dalys smėlio. Skiedinys trinamas geležine trintuve tol, kol tinko paviršius įgauna metalinį blizgesį. Tinko storis turi būti 2—3 centimetrų. Tinkavimą reikia ypatingai kruopščiai atlikti, nes nuo jo kokybės priklauso geras siloso išsaugojimas ir tranšėjos tvirtumas. Kad tranšėjos sienelės, sekcijų pertvaros ir dugnas būtų geriau apsaugoti nuo silose atsirandančių rūgščių veikimo, tinko paviršius

kasmet, prieš dedant silosą, išdžiovinamas ir padengiamas karštu naftos bitumu.

Sukrautamį tranšėjas ir supluktam silosui suslėgti ir apsaugoti nuo gedimo, tranšėja arba duobė padengiamos sunarstomais mediniais skydais, arba ruberoido ar grumuoto audeklo kilimu, sandariai priglaudžiant jo kraštus prie sienelių ir užpilant virš kilimo žemių sluoksnį. Paprasčiausia yra daryti šitaip: virš gerai sutankintų burbuolių reikia dėti 30 centimetrų susmulkintų kukurūzų stiebų bei lapų sluoksnį. Virš to suplukiamas 15 centimetrų storio riebaus minkyto molio sluoksnis. Ant molio pilamas 30—50 centimetrų žemės sluoksnis.

Virš siloso tranšėjų daromas stogas iš lengvų sunarstomų skydų. Tai apsaugoja žaliąją masę arba burbuoles nuo kritulių. Išimant silosą pakeliami tik atskiri skydai. Prie stogo ilgintu, į kurį atremiami skydai, pritvirtinamas skriemulys, kuriuo kėlimi kibirai su silosu.

Neturint kolūkyje pakankamai akmenų ar plytų, burbuolėms silosuoti sekcijne

tranšėja gali būti įrengta lentų sienelėmis. Sienelių griaučiai daromi iš 14—18 centimetrų skersmens rąstų, sujungtų įkirtimais ir sankabomis. Griaučiai apkalami 2,5 centimetro storio lentomis su užkaltais. Apie tranšėjos šonines sienelės iš lauko pusės suplukiamas 20 centimetrų storio molio sluoksnis. Pertvaros tarp sekcijų daromos apkalant griaučius iš abiejų pusių lentomis ir į tarpą priplukiant minkyto molio. Dugnas susideda iš 20 centimetrų minkyto molio paruošinio, ant kurio suklojami gulekšniai, įleidžiant juos į paruošinį. Prie gulekšnių prikalamos 2,5 centimetro storio lentos. Paruošinys išlyginamas skystu moliu taip, kad tarp paruošinio ir lentų ne liktų tarpo.

Žymiai paprasčiau įrengiamos tranšėjos žaliajai masei (ne burbuolėms). Paprasčiausios šios rūšies tranšėjos kasamos stipriame moliniame grunte. Tokios tranšėjos sienelės ir dugnas išlyginami riebiu minkytu moliu, sumaišytu su smėliu ir karvių mėšlu (imama viena tūrio dalis molio, viena smėlio ir pusė dalies karvių mėšlo). Žymiai geriau tokių tranšėjų sienelių

paviršių suražyti taisyklingais 4—5 centimetrų gylio grioveliais 30—40 centimetrų atstume), arba įkalti kas 20 centimetrų medinius kuoliukus, apipinti jų galus vielos atlaiskais ir nutinkuoti cemento skiediniu (viena dalis cemento ir 3 dalys smėlio).

Tranšėjos apdarą galima taip pat padaryti ir iš 8—10 centimetrų skersmens karčių, sukaltų į žemę, apipintų žabais ir nutinkuotų molio ir smėlio skiediniu primaišant karvių mėšlo.

Tranšėjų dugnas išklojamas plytomis. Plytos dedamos gulsčiai ant suplukto minkyto molio pagrindo.

Gerai įrengę tranšėjas žaliajai masei užraugti ir siloso burbuolėms užkonservuoti, paruošę siloso įrenginius visam silosuotinos masės kiekiui, kolūkiečiai apsaugos vertingą pašarą nuo gedimo ir užtikrins visuomeniniams gyvuliams sotų žiemojimą.

J. Fleišmanas.

Lietuvos TSR Miestų ir kaimų Statybos ministerijos techninės tarybos mokslinis sekretorius

I. Brancovskis
Inžinierius-architektas

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS